

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 10 października 1968 r.

Nr 42

TRESC:
Poz.:

ZARZĄDZENIA:

- 293 — Przewodniczącego Komitetu Pracy i Plac z dnia 31 sierpnia 1968 r. w sprawie dodatku do uposażenia dla pracowników, którym powierzono prowadzenie służbowego samochodu 577
- 294 — Przewodniczącego Komitetu Pracy i Plac z dnia 27 września 1968 r. w sprawie rodzajów zatrudnień, których okresowe wykonywanie nie powoduje zawieszenia prawa do emerytury lub renty 578
- 295 — Przewodniczącego Komitetu Pracy i Plac z dnia 30 września 1968 r. w sprawie uzupełnienia wykazu instytutów naukowo-badawczych uważanych za instytuty techniczne 579

OBWIESZCZENIE

- 296 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 24 września 1968 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych Polskich Norm 580

293

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 31 sierpnia 1968 r.

w sprawie dodatku do uposażenia dla pracowników, którym powierzono prowadzenie służbowego samochodu.

Na podstawie § 5 ust. 4 i w związku z § 2 ust. 2 uchwały nr 291 Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1967 r. w sprawie usprawnienia gospodarki służbowymi samochodami osobowymi oraz z § 3 i § 13 ust. 4 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 12 marca 1968 r. w sprawie używania pojazdów samochodowych do celów służbowych (Monitor Polski Nr 12, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownikom państwowych jednostek organizacyjnych oraz organizacji społecznych dotowanych z budżetu Państwa i organizacji spółdzielczych nie zatrudnionym na stanowisku kierowcy, którym powierzono prowadzenie służbowego samochodu w trybie ustalonym w § 13 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 12 marca 1968 r. w sprawie używania pojazdów samochodowych do celów służbowych (Monitor Polski Nr 12, poz. 78), przysługuje zryczałtowany dodatek do uposażenia za prowadzenie samochodu służbowego i wykonywanie czynności związanych z jego eksploatacją, zwany dalej „dodatkiem”.

§ 2. Wysokość dodatku na poszczególne rodzaje pojazdów wynosi:

1) samochody osobowe	— 18 zł dziennie,
2) samochody ciężarowe o dopuszczalnym ciężarze całkowitym do 3,5 tony	— 24 zł „
3) autobusy do 15 miejsc siedzących	— 24 zł „

§ 3. 1. Dodatek może być przyznany tylko w razie zniesienia etatu kierowcy na dany samochód.

2. Dodatek wypłaca się na podstawie zapisu w karcie drogowej za każdy dzień, w którym pracownik prowadził powierzony mu samochód służbowy, przy czym dodatek zwiększa się o 6 zł dziennie, jeśli pracownik ten dokonał w danym dniu czynności obsługi codziennej pojazdu zgodnie z przepisami zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 28 grudnia 1963 r. w sprawie planowo-zapobiegawczej obsługi technicznej i naprawy pojazdów samochodowych i przyczep (Monitor Polski z 1964 r. Nr 6, poz. 28).

3. Za dany dzień może być wypłacony tylko jeden dodatek za prowadzenie i wykonywanie czynności związanych z eksploatacją jednego samochodu służbowego.

§ 4. Dodatek nie wchodzi do podstawy obliczania wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, za czas choroby, urlopu wypoczynkowego oraz innych usprawiedliwionych nieobecności w pracy, za które pracownikowi przysługuje wynagrodzenie.

§ 5. Dodatek przyznaje kierownik tej jednostki organizacyjnej, w której posiadaniu znajduje się samochód i która zatrudnia pracownika wykonującego dodatkowo funkcję kierowcy.

§ 6. Pracownik uprawniony do prowadzenia samochodu służbowego może być — niezależnie od innych sankcji — pozbawiony dodatku w razie stwierdzenia, że używa pojazdu do innych celów niż służbowe oraz że nie wykazuje dbałości o jego stan techniczny.

§ 7. Wydatki z tytułu wypłat dodatków powinny być pokrywane z osobowego funduszu płac, przy czym dodatki wypłacane za prowadzenie samochodów osobowych nie mogą przekroczyć limitów finansowych przeznaczonych na wydatki związane z eksploatacją służbowych samochodów osobowych.

§ 8. Jednostki administracji państwowej i gospodarczej obowiązane są do przeprowadzania stałej kontroli prawidłowości przyznawania i wykorzystywania dodatków.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: w z. A. Firganek

294

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 27 września 1968 r.

w sprawie rodzajów zatrudnień, których okresowe wykonywanie nie powoduje zawieszenia prawa do emerytury lub renty.

Na podstawie art. 65 ust. 4 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Nie zawiesza się prawa do emerytury, renty inwalidzkiej z tytułu inwalidztwa powstałego z innych przyczyn niż wypadek w zatrudnieniu lub choroba zawodowa i renty rodzinnej, niezależnie od wysokości osiąganych zarobków, w razie wykonywania pracy przez okres nie dłuższy niż 4 miesiące w ciągu roku kalendarzowego, rencistom:

- 1) posiadającym kwalifikacje fachowych pracowników gastronomicznych, zatrudnionych na stanowiskach kuchacza, kuchmistrza, szefa kuchni lub jego zastępcy oraz kelnera, jeżeli zatrudnienie wykonywane jest:
 - a) w uspołecznionym zakładzie przemysłu gastronomicznego uruchamianym sezonowo lub czynnym stale — w okresie nasilenia sezonu turystyczno-wypoczynkowego albo
 - b) w obiektach wczasowych Funduszu Wczasów Pracowniczych lub zakładowych;
- 2) posiadającym kwalifikacje przewidziane dla pracowników służby pocztowo-telekomunikacyjnej, zatrudnionych w urzędach pocztowo-telekomunikacyjnych przy obsłudze interesantów oraz na stanowiskach telefonistek i telegrafistek, jeżeli zatrudnienie wykonywane jest:
 - a) w okresie występowania w urzędach pocztowo-telekomunikacyjnych okresowych spiętrzeń prac spowodowanych świętami albo
 - b) w urzędach pocztowo-telekomunikacyjnych położonych w miejscowościach turystyczno-wypoczynkowych i uzdrowiskowych oraz na szlakach turystycznych w okresie nasilenia prac spowodowanego sezonem;
- 3) zatrudnionym przez Polską Izbę Handlu Zagranicznego na stanowiskach pracy związanych z obsługą targów międzynarodowych i krajowych;
- 4) zatrudnionym w jednostkach działających w zakresie turystyki w charakterze informatorów turystycznych, pilotów wycieczek zagranicznych oraz kasjerów walutowych w okresie nasilenia sezonu turystycznego;
- 5) pełniącym funkcje przewodników, jeżeli pełniący te funkcje posiada uprawnienia przewodnika turystyczne-

go, uzyskane na podstawie przepisów wydanych przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

2. Przepisy ust. 1 mają zastosowanie pod warunkiem nieosiągania przez rencistę zarobku z tytułu wykonywania innej pracy lub dochodu z innych źródeł, powodujących zawieszenie prawa do emerytury lub renty w całości lub w części; jeżeli zarobki te lub dochody powodują wypłacanie tych świadczeń w kwocie zmniejszonej, wypłaca się je rencistom określonym w ust. 1 w tej kwocie.

§ 2. 1. Wykaz przedsiębiorstw i organizacji prowadzących zakłady przemysłu gastronomicznego objęte przepisem § 1 ust. 1 pkt 1 lit. a) oraz okresy, które uważa się za okresy nasilenia sezonu w tych zakładach, ustalają dla swoich terenów na wniosek zjednoczeń wiodących w przemyśle gastronomicznym i garmażeryjnym właściwe do spraw handlu organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) w uzgodnieniu z właściwymi organami do spraw kultury fizycznej i turystyki oraz oddziałami Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Wykaz urzędów pocztowo-telekomunikacyjnych objętych przepisem § 1 ust. 1 pkt 2 oraz okresy, w których w urzędach tych mogą być zatrudnieni renciści na zasadach określonych w tym przepisie, ustalają dla podległych urzędów dyrekcje okręgowe poczty i telekomunikacji w uzgodnieniu z właściwymi oddziałami Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

3. Przepis § 1 ust. 1 pkt 3 ma zastosowanie pod warunkiem uzyskania przez Polską Izbę Handlu Zagranicznego pisemnej zgody właściwego do spraw zatrudnienia organu prezydium rady narodowej na okresowe zatrudnienie ustalonej liczby rencistów.

§ 3. 1. Warunkiem wypłacania emerytury lub renty osobom objętym przepisem § 1 jest przedstawienie zaświadczenia zakładu pracy stwierdzającego, że rencista:

- 1) ma kwalifikacje fachowego pracownika gastronomicznego i zatrudniony jest w zakładzie przemysłu gastronomicznego lub w obiekcie wczasowym Funduszu Wczasów Pracowniczych albo zakładowym na stanowisku kuchacza, kuchmistrza, szefa kuchni lub jego zastępcy albo kelnera — w przypadkach określonych w § 1 ust. 1 pkt 1;
- 2) ma kwalifikacje przewidziane dla pracowników służby pocztowo-telekomunikacyjnej i zatrudniony jest przy ob-